

Az örökhagyó 2012 október 01 napján végrendelet hátrahagyása mellett elhunyt öngyilkosságát követett el. Az örökhagyónak gyermeke és házastársa nem volt, az édesanyja [REDACTED] volt a kötelesrészre jogosult hozzátartozó, az örökhagyó édesapja 2009-ben elhunyt. Közjegyzői letétbe helyezett – [REDACTED] [REDACTED] kelt - végrendeletében az örökhagyó által [REDACTED] örököséiként a korábban elhunyt házastársának [REDACTED] nevezte meg. Az örökhagyó a rendőrség részére búcsúlevelet hagyott, amelyben azt kérte, hogy az elhunyt [REDACTED] értesítsék a haláláról.

Az ügyben felvett hagyatéki leltárt [REDACTED] írta alá, a leltárban – pontos címmel és elérhetőséggel – törvényes örökösként [REDACTED] és az örökhagyó elhunyt apja után felperes van feltüntetve. [REDACTED] tájékoztatta az örökhagyó haláláról és arról is, hogy az örökhagyó végrendelkezett.

A hagyatéki ügyben illetékes [REDACTED] keszthelyi közjegyző az örökhagyó hagyatékát 24012/Ü/1944/2012/5 sorszámú - 2013 február 07 napján jogerőre emelkedett- végzésével a végrendeleti örökösöknek átadta a végrendelet tartalma szerint. A közjegyző a végzés indokolásában a következőt rögzíti „Örökhagyónak kötelesrésze jogosult hozzátartozója nem volt..... Az örökösök a végrendeletet érvényesnek fogadták el, ezért a közjegyző a hagyatékot a Ptk. 599.§. (2) bek. alapján a végrendelet szerint adta át. „..... Az örökösök jogban járatlan személyek a kötelesrésze jogosultak köréről pontos tudomásuk nem volt, a hagyatéki leltár felvételénél a képviselőjükben eljáró [REDACTED] a törvényes örökösök személyét és elérhetőségét a hagyatéki ügyintézővel közölte, az a hagyatéki leltárban feltüntetésre is került.

[REDACTED] – anélkül, hogy a kötelesrészi igényének érvényesítésével kapcsolatban bármilyen bizonyítható nyilatkozatot tett volna 2013 július 28 napján elhunyt. Hagyatéki tárgyalása 2013. 12. 12 napján volt, a hagyaték átadó végzés ugyanezen a napon jogerőssé vált. A hagyatéki eljárásban a felperes nem kérte annak megállapítását, hogy az édesanyja után a köteles rész iránti igényt is megörökölte. Annak ellenére, hogy már 2013 október elején megkereste [REDACTED] eljáró közjegyzőt és kérte a hagyatéki eljárás megismétlését.

Felperes 2013 november 04 napján kelt jogi képviselő által benyújtott beadványában – a közjegyzőnél bejelentette, hogy kéri a hagyatéki eljárás megismétlését, vitatja a végrendelet érvényességét és a hagyaték értékét is . A közjegyző – 2014. 03. 14 napján - új hagyatéki végzést hozott (24.012/Ü/1480/2013/4) és ebben ideiglenes hatállyal adta át a hagyatékot a végrendeleti örökösöknek. A végzés indokolása szerint az örökhagyó írásbeli magánvégrendelete alakilag érvényes.

Felperes a végzés ellen fellebbezéssel élt, a Zalaegerszegi Törvényszék 2 Pkf.20.450/2014/3 sorszámú végzésével a közjegyző végzését jóváhagyta 2014. 09. 23 napján, ezt a végzést felperes 2014. november 10 napján vette át.

2. Jászberényi Járásbíróság 5 P.20.619/2015 végrendelet érvénytelenségének megállapítása iránt

Az első fokú bíróság felperes - végrendelet érvénytelenségének megállapítása iránti – elsődleges kereseti kérelmét 30. sorszámú **közbenső ítéletével elutasította** . Az ítélete indokolásában rámutatott, hogy a felperes elsődleges kereseti kérelme megalapozatlan. Az örökhagyó 2012 08. 31 napján kelt és közjegyzőnél letétbe helyezett írásbeli magánvégrendelete, amely a négy alperes javára szóló végrendelet alakilag érvényes. A közjegyző indokolásával egyezően megállapította, hogy a két lapból álló végrendelet első oldala – lapja- önmagában is érvényes írásbeli magánvégrendelet, tartalmazza valamennyi formai elemet, amely szükséges a végrendelet érvényességéhez. Kitér az indoklás arra is, hogy a felperes csak az édesanyja jogutódjaként jogosult a végrendelet érvényességét vitatni, az édesapja vonatkozásában azt sem tudta bizonyítani, hogy a 2009 évben elhunyt [REDACTED] jogutódja. Másodlagos kereseti kérelmében felperes kötelesrész iránti igényt jelentett be, a hagyaték együttes értékét 20.800.000 Ft-ban jelölte meg - szemben a hagyaték átadó végzésben írt 15.403.281 Ft-tal - és ennek alapján a köteles rész iránti igénye 10.400.000 Ft. volt.

A közbenső ítélet ellen felperes fellebbezést jelentett be, majd azt visszavonta, így a 30 sorszámú közbenső ítélet 2016. 06. 09 napján első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság – 5. P20.619/2015/61 számú - ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában kifejti a bíróság, hogy az örökhagyó szülője kötelesrésze jogosult lett volna. Rámutatott, hogy a bírói gyakorlat a kötelesrésze jogosult jogutódjának saját nevében történő igényérvényesítését csak akkor ismeri el, amikor egyértelműen megállapítható, hogy a köteles részre jogosult igényét maga is érvényesíteni kívánta, de abban valamilyen akaratán kívülálló ok megakadályozta, a felperes pedig nem bizonyította, hogy az édesanyja az igényt érvényesíteni kívánta.

Kecskeméti Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1. Pf.21.203/2017

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett a Kecskeméti Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.21.203/2017/5 sorszámú ítéletével az első fokú bíróság ítéletét helyben hagyta, amellyel, hogy annak jogi indokolását kiegészítette, kifejtve, hogy a kötelesrész sajátos öröklési jogi intézmény, amelyet a jogosultnak kell érvényesítenie, mint kötelmi igényt a kötelesrészt felelős személyekkel szemben. Annak bizonyítása, hogy a jogosult az igényét kifejezésre juttatta, ill. menthető okból nem érvényesítette a felperest terhelte.

Az indokolásában leszögezte azt is, hogy a közjegyző részéről eljárási szabálysértés történt, megítélése szerint ez azonban nem zárta el a kötelesrésze jogosultat attól, hogy valamiképp kötelesrész iránti igényét kifejezésre juttassa, azért sem, mert tudomása volt arról, hogy az örökhagyó végrendelet hátrahagyása mellett hunyt el. Az örökhagyó és a kötelesrésze jogosult halála között hozzávetőlegesen 10 hónap telt el, a rendelkezésre álló adatokból nem volt megállapítható, hogy az örökhagyó édesanyja olyan szellemi állapotban lett volna, hogy nem volt képes kötelesrész iránti igényét kinyilvánítani. E körben a felperes az első fokú eljárásban bizonyítási indítvánnyal nem élt, annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság erre felhívta.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú ítélet megváltoztatását kérte. Érvéle szerint a kötelesrész iránti igény, mint kötelmi igény nem személyhez kötött követelés, engedményezhető és öröklhető. Az öröklés egyetemes jogutódlás, amelynek része a köteles rész iránti igény is.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban való fenntartására irányult.

3. Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.20.688/2018

A Kúria a Kecskeméti Törvényszék 1. Pf.21.203/2017/5 számú jogerős ítéletét hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatva megállapította, hogy a felperes öröklés jogcímén a kötelesrész iránti igényt megszerezte.

Kúria döntésének jogi indokai

A kötelesrész egy sajátos öröklési jogi intézmény, a kötelesrésze jogosult nem minősül örökösnek, a kötelesrész iránti igény kötelmi követelés. A kötelesrész iránti igény nem célkötelem, mert a nyújtott szolgáltatás rendeltetése, célja közömbös. Önmagában az, hogy a Polgári Törvénykönyv meghatározza a kötelesrésze jogosult alanyi kört, nem teszi a kötelesrész iránti követelést célhoz kötött kötelemmé.

A Kúria indokolásában hivatkozik a Kúria 43. számú teljes ülési döntvényére –száma P.H.T.293 – amely szerint „...törvényes osztályrésze (kötelesrésze) jogosultnak a kötelesrészhez való joga, ha

annak érvényesítése előtt meghalt, átszáll annak az ő örököseire” (1889.V. 17) A kötelesrészre jogosultnak az örökhagyó haláláig várománya van a kötelesrészre, ez a váromány – az örökhagyó túlélésével – átfordul igényé, az igény pedig ha annak érvényesítése előtt meghal átszáll az örököseire.

A Kúria hangsúlyozza, a kötelesrész címén érvényesített igény főszabályként pénzkövetelés, de mindenképp vagyoni igény. Ebből következően, mint kötelmi igény 5 év alatt évül el. Ha a kötelesrészre jogosult az előtt hal meg, hogy kötelesrész iránti igényét érvényesítette volna, úgy a kötelesrész iránti követelés, mint kötelmi követelés a hagyatéka részeként átszáll örököseire, mint általános jogutódra.

A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy felperes a kötelesrész iránti igényt, mint édesanyja törvényes örököse megörökölte.

Arra való tekintettel, hogy az alperesek a követelés jogalapját ésösszecszerűségét is vitatták a Kúria közbelső ítéletével megállapította, hogy felperes a kötelesrész iránti igényt megörökölte, azösszecszerűség vonatkozásában az első fokon eljár bíróságnak kell az eljárást lefolytatnia.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Jászberényi Járásbíróság 5.P.20.619/2015/61 sorszámu ítéletével a **felperes keresetét elutasította**, a másodfokon eljár Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.21.203/2017/5 sorszámu ítéletét hatályában fenntartotta az elsőfokú ítéletet. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság azonban a Pfv.I.20.688/2018/8 sorszámu közbelsőítéletével megváltoztatta a korábbi bírósági döntéseket. A Kúria döntése ellen további jogorvoslat nincs helye. Az ügyben perújítás nincs folyamatban,összecszerűség tekintetében a Jászberényi Járásbíróságon folyik az elsőfokú eljárás.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria 2019. március 6 napján kelt Pfv.I.20.688/2018/8 sorszámu közbelsőítéletét 2019 május 03 napján vette kézhez elektronikus úton a I.r. és a II.r. alperesek jogi képviselője. Az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Kúria 2019. március 6 napján kelt Pfv.I.20.688/2018/8 sorszámu közbelsőítélete a I.r. és a II. r alperesek vagyoni viszonyait érinti, tekintettel arra, hogy a felperesi keresethetőség megállítása okán alpereseket marasztaló ítélet várható.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Kúria 2019. március 6 napján kelt Pfv.I.20.688/2018/8 sorszámu közbelsőítélete a korábban elfogadott bírói gyakorlattól eltérően értelmezte a kötelesrész iránti igény örököölhetőségét, mely sérti a jogbiztonságot. A jogértelmezése nélkülözi a jogszabályi alapot, általános jogelvekből jogdogmatikából, korábbi még az Mtj. idején hozott Kúria döntésen alapul. Nem veszi figyelembe, hogy az alaptörvény szélesebb körben védi a tulajdont, a végintézkedés szabadságát.

A közbelső ítélet továbbá sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, a jogorvoslathoz való jogot, mivel a Kúria eltérő jogértelmezése folytán – kötelesrész iránti igény feltétel nélküli örököölhetősége- a

bizonyítási teher alpereseket terhelné, arra vonatkozóan, hogy az igény akár a kötelesrészt jogosult lemondása okán nem szállt át az ő jogutódjára, nem folyhatott le bizonyítást, mert az I és a II fokon eljáró bíróságok a felperest kötelezték annak bizonyítására, hogy az igényt megörökölte.

Abtv. 27.§ - a Kúria közbenső ítéletével szemben az indítványozó számára jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva, ez pedig a Kúria közbenső ítéletének itt panaszolt részeivel együtt sérti az indítványozónak a tisztességes eljáráshoz való jogát.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kötelesrész iránti igény kötelmi igény, és nem célkötelelem így szabadon engedményezhető, örökölhető.

A Kúria kifejtette nincs olyan jogszabályi rendelkezés mely tiltaná annak engedményezését vagy örökölhetségét. Az engedményezés mindig egy aktív, cselekmény ahol a követelés átruházása történik. Ezzel szemben az öröklésnél a követelés átszállásáról lehet csak beszélni.

A rPtk a kötelmi jogi igényt az öröklésjogi szabályok között szabályozza nem pedig a kötelmi jogi részben. Az öröklésjog szoros kapcsolatban áll magántulajdoni rend kialakulásával és fejlődésével. A Kúria által felhívott 1889-es döntés nem a jogvita elbírálásánál irányadó rPtk-t veszi alakul, nem is veheti. A Polgári Törvénykönyv magyarázata pedig kiemeli, hogy a kötelesrész intézményét egyszerűsítve tartotta fenn a rPtk. (Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1981., 2729 oldal) A kötelesrész „célja, hogy az örökhagyó legközelebbi hozzátartozói részére biztosítsa a hagyatékban részesedést anélkül, hogy az örökhagyó végintézkedési szabadságát korlátozná.” (Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1981., 3108 oldal) A kötelesrész iránti igény örökölhetségéről csak akkor lehet beszélni, ha kötelesrészt jogosult, nem esett ki az öröklésből, vagy igényéről nem mondott le. A Kúria által felhívott 1889-es döntés is abból indul ki, hogy azért lehet örökölni a kötelesrész iránti igényt, mert az átruházható (a rPtk azonban nem mondja ki kifejezetten, hogy átruházható, míg a Mtj 2009 §-a kimondta. Jelenleg csak a bírói gyakorlat alapján van helye engedményezésnek, ahol még a személyi kör /engedményező-engedményes / is kötelesrészt jogosult volt) Természetesen nincs annak akadálya, hogy a jogalkotó a kötelesrész iránti igény engedményezhetőségéről, vagy örökölhetségéről rendelkezzen, mint az a Német BGB 2317.§(2) bekezdésében ez meg is található. E kérdés azonban alapjaiban érinti az örökhagyó végintézkedés szerinti örököseinek örökléshez való jogát, hiszen a kötelesrész intézménye az örökhagyó szabad rendelkezési jogával szembeni korlátozás, mely a jogalkotó által a törvényes öröklésre jogosultak köréből leszűkített, jól meghatározott személyi kör javára szól. E személyi kört bővíti minden törvényi alapot mellőzve a Kúria döntése mikor a kötelesrész iránti igényt egyszerű kötelmi igénynek minősítve rendelkezik annak feltétel nélküli örökölhetségéről.

Ha szemügyre vesszük a Polgári törvénykönyvről szóló 2013.évi V törvénynek a kötelesrészt vonatkozó rendelkezéseit, azt találjuk, hogy a bírói gyakorlat által elévülési időként megszabott öt évet törvényi rangra emeli a jogalkotó (Ptk 7:76.§) . A; Polgári Jog I/VI kötete (HVGorac Lap és Könyvkiadó , Budapest, 2013) 244. oldalán a szerzők kiemelik, hogy azért kötelmi igény a kötelesrész

mert annak jogosultja nem örökös, nem örökös társa az örökgyónak. Kiemelik, hogy a kötelesrész intézmények öröklésjogi szabályai nem tehetők vitássá mivel a „kötelesrészre jogosultak a törvényes örökösök személyi köréből, azon belül is a fentebb nevezett legközelebbi hozzátartozók közül kerülnek ki, akikre a kizárás szabályai is vonatkoznak”. A kötelesrészre jogosultak személyi körének minden további feltétel megkövetelése nélküli (a kötelesrészre jogosult életében kifejezésre juttatta, hogy az igényt érvényesíteni akarja) bővítése az örökgyó örökösének passzív öröklési jogát csorbítja.

A hatályos Ptk. csökkentette a kötelesrész mértékét (7:82.§(1) bek) valamint a kitagadási okok körét bővítette (7:78.§ (2)- (3) bek) Ezen új rendelkezések is kifejezésre juttatják, hogy az örökgyó és a kötelesrészre jogosult hozzátartozó között speciális öröklésjogi alapon nyugszik a jogalkotó által létrehozott, a bírói gyakorlat által kötelmi igénynek tekintett kötelesrész iránti igény. Az örökgyó a hatályos szabályozás alapján azonban a kötelesrészre jogosult örökösével szemben védtelen. Míg a kötelesrészre jogosult hozzátartozóját kitagadhatja addig a kötelesrészre jogosult örököse akár olyan személy is lehet, aki az örökgyó utáni öröklésre érdemtelen. Így ha az igény automatikusan átszáll, annak vizsgálata nélkül, hogy az a kötelesrészre jogosult személy hagyatékának tárgyát képezte –e , az örökgyó örököse olyan személy részére kell, hogy a kötelesrész iránti igényt teljesítsen, aki akár az örökgyó utáni öröklésre érdemtelen mert például az örökgyó életére tört.

A kötelesrészre „jogosultak” személyi köre, ezáltal beláthatatlan mértékűre bővül, miközben például Ausztiában a kötelesrészre jogosultak személyi körébe 2017. január 1.napja óta nem tartoznak bele az örökgyó szülei sem.

Az I és a II. fokon eljáró bíróságok a felperest kötelezték annak bizonyítására, hogy az igényt megörökölte. A felperes által becsatolt néhai ■■■■■■■■■■ születési neve: ■■■■■■■■■■ kötelesrészre jogosult felperesi jogelőd után lefolytatott hagyatéki eljárásban hozott 11038/Ü/931/2013/6 sorszámú hagyatékátadó végzés sem tartalmazza a felperes által a perben érvényesített kötelesrész iránti igényt mint aktív vagyontárgyat. Felperes mégis azt állította, hogy a kötelesrész iránti igényt megörökölte.

A kötelesrészre jogosult életében a kötelesrészre jogosult döntésétől függ az, hogy a kötelesrész kiadása iránti igényt érvényesíti-e. „ A kötelesrész nem automatikus igény”(HVGorac Lap és Könyvkiadó , Budapest, 2013; Polgári Jog I/VI kötete 244. oldala) Az igény érvényesítéséről csak a kötelesrészre jogosult dönthet. A kötelesrészre jogosult igény nem egyetemleges, nem hoz létre egységes /kényszer pertársaságot (BH 1988.177.II.) sem a kötelesrészre jogosultak között. Ez alapján a kötelesrészre jogosult életében a kötelesrészre jogosult hitelezője sem tudja kérni eredményesen e követelés lefoglalását. Ha elfogadjuk a Kúria álláspontját és a kötelesrészre jogosult örökgyó örököse megszerzi azon igényt is (kötelesrész) aminek az érvényesítését a jogelőd meg sem próbálta kifejezésre sem jutatni életében, vagyis nem tett semmilyen harmadik személy számára is érzékelhető lépést a követelése érvényesítésére, az ennek ellenére egyszerű kötelmi igényként átszálló igénynek a foglalását is kérheti a kötelesrészre jogosult személy örökösének a hagyatéki hitelezője. E megközelítés alapján igény (kötelesrészre jogosult életében) és igény (kötelesrészre jogosult halálát követően az ő hagyatékában öröklődő) közt különbség van, mely még a kötelesrészre jogosult hitelezője és a kötelesrészre jogosult hitelezője közt is különbséget tesz, minden tételes jogi rendelkezés nélkül. De akár ennek mentén eljuthatunk oda is, hogy a kötelesrészre jogosult hagyatéki eljárásában hagyatéki hitelezőként fellépő személy, kérheti a kötelesrészre jogosultat az örökgyó után megillető kötelesrész iránti igény vagyontárgyként történő leltározását, és így akár olyan követelésből is kielégítéshez juthat, amiből a kötelesrészre jogosult életében nem jutott volna. Vagyis ha a kötelesrészre jogosult az igénye megnyíltát követő 5 éven belül meghal, és a nem mondott le az igényéről, akár a hitelező hozzájuthat az igényhez, míg ha elévülési időn túl történik a haláleset már nem juthat hozzá. A megnyílt kötelesrész iránti igény ezen az alapon pedig nem egy, hanem számtalan

Alperesek által előadottakat támasztja alá a Jászberényi Bíróság 5.P.20.619./2015/48 sorszámú jegyzőkönyvének második oldala is. A tárgyaláson a felperes saját maga ismeri el, hogy jogelődje értesítve lett a fia haláláról és arról is, hogy az alperesek örökölnék utána. De ugyancsak ezt támasztja alá a felperesi jogi képviselő által Budapesten 2014.január 16. napján kelt levél is. „Mivel a combnyaktörés miatt kórházba került, a fia temetésén sem tudott részt venni. A temetésen leánya – Ügyfelem – vett részt, akivel szóban közölte [REDACTED] is, hogy „n[REDACTED] Ugyanezt telefonon elmondta d[REDACTED] is. [REDACTED] nem értette, hogy [REDACTED] rokonaira hagyta a vagyonát.”

A fentiek alapján – amennyiben a bizonyítási teher a Kúria jogértelmezésének megfelelően lett volna telepítve az I. és a II fokon eljáró bíróságok által- az alperesek azt bizonyíthatták volna, hogy a kötelesrész iránti igényéről felperesi jogelőd lemondott. Ettől zárja el alaptörvény sértő módon a Kúria közbenső ítélete az alpereseket, pedig felperes is elismerte a per során, hogy a III.r. és a IV.r alperesek szülei beszéltek a felperesi jogelőddel és a felperessel is arról, hogy kik a végrendeleti örökösök. Felperesi jogelőd pedig ezt elfogadta.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tekintettel arra, hogy a Kúria döntése jogalapot dönt el, nem került kezdeményezésre a végrehajthatóság felfüggesztése.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Ügyvédi képviselő nélkül járnak el a kérelmezők.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

A kérelmezők a személyes adataik közzétételéhez nem járulnak hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

- Kúria Pfv.I.20.688/2018/8 sorszámú közbensőítélete
- Jászberényi Járásbíróság 5.P.20.619/2015/61 sorszámú ítélete
- Kecskeméti Törvényszék I.Pf.21.203/2017/5 sorszámú ítélete

Kelt: Jászberény, 2019. június 8.

